

F.t.l. vedr. radio- og fjernsynsvirksomhed

som et »lokalt område«. Projekter, der tager sigte på en enkelt ejendom eller karré eller rækkehusbebyggelse, vil i almindelighed ikke blive godkendt.

Selv om denne undergrænse for forsøgenes størrelse ikke er angivet videre præcist, finder ministeriet dog, at den også kan være vejledende for fremtidige forsøg. Med hensyn til spørgsmålet om en overgrænse for forsøgene, må disse efter ministeriets opfattelse ikke blive så omfattende, at der er tale om en »regional« virksomhed, der dækker et amt eller mere. Samtidig vil det dog være klart, at forsøg med radioanlæg vil kunne dække større områder end de hidtidige forsøg med kabelanlæg, hvis de frekvensmæssige muligheder ellers er til stede. Under en ny forsøgsrække bør man imidlertid efter ministeriets skøn søge at fastholde, at betegnelsen »lokalt område« får et selvstændigt indhold, således at en lokal programvirksomhed kan begrundes i et interessefællesskab i området og ikke kun fremtræde som en dublering af Danmarks Radios landsdækkende eller regionale programmer.

Ved tilrettelæggelsen af nye forsøg, både ved hjælp af kabelanlæg og ved trådløs radiospredning, vil ministeriet lægge vægt på, at der kan ske en blandet teknisk og programpolitisk vurdering. I overensstemmelse med praksis under de tidligere kabelforsøg foreslås det, at ministeriet for offentlige arbejder får lejlighed til at udtale sig om den tekniske side af forsøgene og radiatorådet om programsiden. Som anført i udvalgets rapport bør nye forsøg være forskellige med hensyn ikke alene til den anvendte teknik, men også med hensyn til dækningsområdets størrelse og befolkningsunderlag, geografisk placering og med hensyn til organisationsform og programsammensætning, for at man dermed kan opnå den bedst mulige belysning af forskellige programpolitiske muligheder.

Tilladelser til forsøgsmæssig drift af lokale radio- og fjernsynsstationer vil som anført blive givet af kulturministeriet efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder og radiatorådet. De frekvensmæssige forhold hører som for alle radiotjenester under generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet.

For lokale radiostationer vil det være muligt at anvise frekvenser i det nuværende FM-bånd (87,5–100 MHz) eller inden for de nye muligheder, som i efteråret 1979 blev aftalt ved en konference i Den Internationale Telekommunikationsunion (WARC-79). Ibrugtagning af det aftalte nye bånd (100–108 MHz) nødvendiggør særlig aftale med nabolandene og vil i givet fald blive tilrettelagt, så man ikke derved foregriber en fuldstændig og ord-

net frekvensplan ved de forestående planlægningskonferencer inden for ITU i 1982 og 1983.

Lokale TV-stationer påregnes placeret i UHF-båndet, som generelt ikke er taget i brug til TV-sendestationer her i landet. Den internationale frekvensplan er baseret på et fåtal store stationer, som vil kunne give 2 landsdækkende programmer. Placeringen af lokale TV-stationer i dette bånd forudsætter derfor ændring af eller tilføjelser til frekvensplanen ved en forudgående koordination med nabolandene.

For modtagning af de lokale radiosendere vil der normalt ikke være behov for udgiftskrævende foranstaltninger, og de sendertekniske udgifter er ret beskedne. Ved lokalt radiospredt fjernsyn kræves der derimod en særlig modtageantenne, hvortil udgiften vil være af størrelsesordenen 500–1500 kr. ved enkeltinstallationer. Ved fællesantenneanlæg kræves der ligeledes en ekstra antenne samt udstyr til indkobling af den lokale TV-kanal i fordelingsnettet. De sendertekniske udgifter ved TV vil være en del større end ved FM-radiofoni.

Under radioloven af 1973 har udviklingen været præget af en betydelig udbygning med fællesantenneanlæg, navnlig i større byområder. Der findes i radiolovens § 3, stk. 3, en hjemmel for ministeren til at fastsætte nærmere regler om benyttelsen af disse anlæg, som ifølge samme bestemmelse stk. 2 alene må bruges til samtidig og uændret fordeling af radiofoniernes programmer. Reglen i § 3, stk. 3, tager alene sigte på anlæg med relativt få tilsluttede modtagere, og der er således en mulighed for at åbne adgang for en selvstændig programvirksomhed over små anlæg. Der har ikke hidtil været behov for at udstede sådanne regler, men i forbindelse med iværksættelsen af en ny forsøgsrække kan det være hensigtsmæssigt at fastslå, at en lokal programvirksomhed over mindre fællesantenneanlæg kan tages op uden særlig tilladelse fra ministeriet. Ved samme lejlighed ønsker ministeriet at åbne mulighed for at imødekomme et betydeligt antal henvendelser om tilladelse til over fællesantenneanlæg at udsende lokale begivenheder som sportsarrangementer, byfester, kulturuger og lignende, som på grund af den korte varighed, eventuelt kun som en enkelt udsendelse, ikke kan karakteriseres som forsøgsvirksomhed.

I den betænkning, der lå til grund for lov nr. 413 af 18. december 1968 om fællesantenneanlæg m.v., betænkning nr. 459 i 1967, blev det understreget, at det kunne være hensigtsmæssigt og på længere sigt af betydelig samfundsøkonomisk interesse, at større anlæg blev etableret ved post- og telegrafvæsenets eller vedkommende telefonsel-